Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36639
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

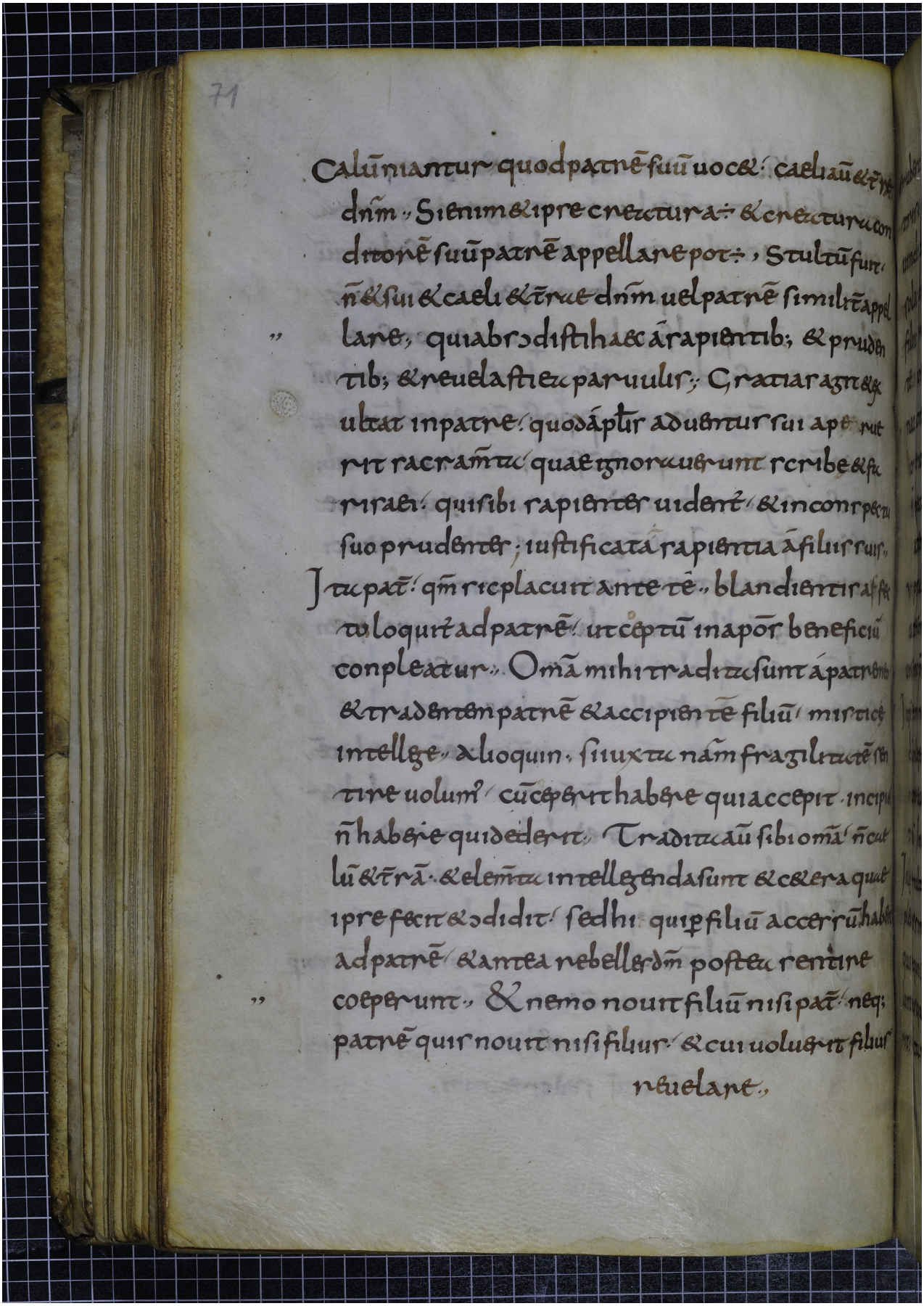

71

Calũniantur quod patrẽ suũ uocẽt caeli aũ & tẽ
dnm. Si enim & ipse creatura & creatura con
ditorẽ suũ patrẽ appellare pot, Stultũ fut
ñ & sui & caeli & tẽrae dnm uel patrẽ similiter appel
lare, quia abscondisti haec à sapientib; & pruden
tib; & reuelasti ea paruulis; Gratias agit & ex
ultat in patre. quod ãptis adueniunt sui ape
ruit sacramta. quae ignorauerunt scribe & fa
risaei. qui sibi sapienter uident. & in conspectu
suo prudenter; iustificata à sapientia à filiis suis.
Ita pat. qm sic placuit ante te. blandientis affec
tu loquit ad patrẽ. ut cepti in apos beneficiũ
compleatur. Oma mihi tradita sunt à patre meo
& tradentem patrẽ & accipientẽ filiũ. mistice
intellge. alioquin. si iuxta nam fragilitate sen
tire uolumus. cũ cepit habere qui accepit. incipit
ñ habere qui dedit. Tradita aũ sibi oma. ñ cat
lũ & tra. & elemta intellegenda sunt & cetera quae
ipse fecit & dedit. sed hi qui filiũ accepũ habent
ad patrẽ. & antea rebellerdm postea sentire
coeperunt. & nemo nouit filiũ nisi pat. neq;
patrẽ quis nouit nisi filius. & cui uoluerit filius
reuelare.